

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Turbo, sive moleste et frustra per cuncta divagans
ingenium**

Andreä, Johann Valentin

Altorfii, 1620

Scena II.

[urn:nbn:de:bsz:31-138638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138638)

SCENA II.

Turbo.

T. **C**ONverte Titan clare anhelantes
Equos. Emitte noctem, pereat hic
Mundo dies, quo deceptus sum, atrâ nu-
be inhorrescat polus, obstent tenebræ
hominum oculis. Nunc Deus cæcum
chaos redde. Ah, ah, ah!

Excidat illa dies ævo ne postera credant

secula-----

Hem! ne quis hominum me intueatur.
Moriar, moriar. Nam nec Solem, nec
homines, nec noctē, nec me ipsum ferre
possum, ubi, ubi sum? Turbonem, Vah
miserum Turbonem circumfero.

Omibi præteritos reddat si nunc Deus annos,
Omibi decoctum reddat si nunc Deus aurum.

Vah! Turbo post omnem infelicitatem
sibi infelix superest, nec virâ quicquam
habet infelicius; ipse sibi accusator, irri-
sor, condemnator, tortor, carnifex est.
Vah, Turbo, Turbo, Turbo!

qui bona dilapidat omnia pro lapide.

Vah sic decet, qui Cõsul sibi, Senatus, Po-
pulusq; esse voluit. Turbo literarum cõ-
temptor, Orbis discursor, Amator, Arti-
fex hic obambulat, & in visas habet Mun-
di crea-

H 2

di crea-

di creaturas. Vitam si liceat fingere arbitrio meo, eligeré pro domo specum, pro vestimento atram nubem, pro luce cecitatem, pro harmonia ululatú, pro victu aconita, pro recreatione lethargum, pro scientia stuporé, pro omni felicitate oblivioné. Vah quid fingo? En hic sum, hic sum. En ego sum Eruditorum subjectú, risus materia, increpationú scopus, miseriarum complementum. Ah, Ah! quám molesta mihi es vita! qua cum Turbone esse cogor! quám molesta mihi es lingua, quæ meâ miseriam explicas! quám molesti mihi estis oculi, qui me indignum, tam lucente machina judicatis! infelix Turbo, contra quem omnis error, omnis inquietudo, omnis labor conspirârunt, ut pessundarent unicum. Ah. Natura! quam à tuo favore impetrare non potui quietem, obtineam quæ so ab indignatione tua, interime hominé qui tibi tantoperè displicuit, quem ad Fortunæ crudellem exagitationem condemnâsti, patere meâ morte morti finem imponi, & corpusculi hujus exinanitione, iræ tuæ satisfieri. Ego peribo homo perditus, & hanc depressam animam exonerabo, pendeat in.

in aëre mea mobilitas, & cadaveris! agi-
ratio testetur de ingenio meo! Ah insons
ëgo qui quærendo peccavi, & curiositate
meâ naturam offendi, & cum te quærerë
ô Sapiëntia, stultitiam reperi, & q. nuspi-
am esses, non nisi in desperatione inveni,
prius cuncta tentavi, nec desii, donec mi-
hi pararem amplam luctus, doloris, infam-
iæ materiam, heu, heu, heu mihi! quid
inter homines agam, inter quos cum be-
nè adhuc haberem, boni reperi nihil? qd
nunc exspecto, nisi ca villa, dicteria, scom-
mata? Hic agam vitam inter beluas, &
invisam animam expellâ rigiditate. Ah
quis me cõverteret in petram, sed jam cor
meum petrâ durius est. Quis gratulabi-
tur beluis de concive? vah illas quoq; stulti-
tiam meâ scire, suspicor. Hem itâne da-
tur, si quis stare suo loco nescit, ne quod
placeat ei, reperiatur? Miser ego, & infeli-
cis curiositatis infelicissimum exemplû,
quo me vertam? Opes perierunt, Amici
perierunt, Anni perierunt, vires perie-
runt, animus periit, gaudium periit, & q
reliquos nusquam derelinquit, Spes pe-
riit, de hisce tellus. Heus natura! ego pau-
cis acquiescerem, sed paucum mihi non

H 3

per

permisisti reliquum, In jus, natura: quid
n. peccavi, ut me infra animalium omni-
um sortem condemnares? Sed compri-
mam me, ne meis ejulatibus tibi volu-
ptatem faciam, ô dura verbera, verbera,
hoc tibi duritie meâ eripiam, ne delecte-
ris, & inter plagas tuas tibi insultabo. O
dolor nihil agis! Vah cor mihi collique-
scit, & indignitatis igne corpus meum,
conflagrat. Egône is sum, quem Poëta,
Tragœdiis suis eligere potuisset? tace,
Turbo, obmutescere, & hanc loquacem a-
nimam suffoca. heu, heu mihi! quæ hæc
sunt, itâne nuspiam solus sum? Ah tene-
bræ, arbuta, umbræ, regite me.

SCENA III.

Sapientia cum Choro.

Fama. Dives, Sciens.

Honoratus, Felix, Turbo.

Sap. **P**ROclama Fama, quæ iustâ es elo-
qui. Fama. *Audite mortales, ne
quis posthac aut opes, aut scientias, aut ho-
nores, aut vitam beatam à Fortuna frustra
expectet, aut petat, sed quotquot ea ambi-
unt Boni Sapientiam conveniant, qua da-
tura est hodie singulis, qua petierint.* Sap.
Mira-